

Çelişki

– MESUT ÇİFTÇİ · 29 Haziran 2009

- Rica etsem biraz ilerleyebilir misiniz?
- Rica da etsen, teşekkür de etsen ilerleyemem.
- Efendim?
- İlerleyemem dedim
- Neden?
- Çünkü ilerleyecek bir santimetre yer yok. Bence siz biraz gerilerseniz? Burası ziyadesiyle sıkıştıktı.
- Olur olur.
- Sinirlenmekte haksız değilsiniz aslında.
- Nasıl?
- Sinirli bir biçimde olur olur dediniz ya daha demin.
- Evet
- Haksız değilsiniz.
- Evet.
- Bu devirde bu kuyruğun olmaması gerekirdi değil mi?
- Evet öyle.
- Sabahtan beri bekliyoruz.
- Haklısınız.
- Teknolojik gelişmeler, bilişim dünyasındaki devrimler ve bu kuyruk. Birbirine ne kadar tezat öyle değil mi?
- Evet öyle.
- Cebimde karşıdan arayan kişilerin görüntülerini gösteren cep telefonu var. İnternete bağlanabiliyorsunuz, müzik dinleyebiliyorsunuz, fotoğraf ve video çekebiliyorsunuz. Gprs özelliğide mevcut.
- Eee? Bende de var aynı özelliklere sahip cep telefonu.
- Bilgisayarınızda vardır eminim.
- Evet hem taşınabilir hem de PC.
- Sizce de bu bir çelişki değil mi?
- Nasıl bir çelişki anlamadım?
- Teknolojiye bu kadar sahipken öğrenci harcını yatırmak için sabahtan beri sırada beklemekten bahsediyorum.
- Anladım. Haklısınız, çok büyük bir çelişki. Ama bu altyapı eksikliğinden kaynaklanıyor sanırım. Teknolojiyi satın alabilirsiniz ama altyapı ve eğitimi asla.
- Doğru söylüyorsunuz.
- Ya banka memurlarının kabalığına ne demeli ya da harçları alan tek banka şubesinin kampüsün içindeki banka şubesi olmasına?

- İşte bunlar gelişmemiş olduğumuzun göstergesi. Şu kapıdaki görevli büyük bir ihtimalle yüksek mevkilerdeki bir tanıdığıнын yardımlarıyla işini yapıyor. Kabalığı ise cahilliğinden. Siz ne okuyorsunuz?
- Moleküler biyoloji.
- Bende hukuk okuyorum. Ama görevli büyük bir ihtimalle lise mezunu. Biz öğrencilere toplum genelinin baktığı gözle bakıyor; işe yaramaz ve ahlaksız. Kabalığı ise cahilliğinden.
- Çok haklısınız.
- Haklıyım ama haklı olmak maalesef bu ülke de bir işe yaramıyor.
- Tek banka şubesinin bu olması ise sanırım genel müdürün işgüzarlığı.
- Sanırım. Tanıdığı olanlar ise hiç sıra beklemiyorlar.
- Maalesef öyle. Her şey torpille, her şey tanıdıkla yürüyor. Bu ülke gelişir mi Allah aşkına.
- Bırakın gelişmeyi, çöküntüye sürükleniyoruz resmen.
- Evet öyle.
- Benim tanıdığım olsa bile bunca insanın hakkını yeyip te ön sıraya ilerlemem mümkün değil.
- Bende yapmam bunu. Bu her şeyden önce insanın kendisine saygısının olmadığıнын en büyük göstergesi.
- Benim ismim Özgü.
- Evet aynen öyle. Benimki de Kerem.
- Memnun oldum tanıştığımıza.
- Bende.
- Kaçınıcı yılınız?
- Üçüncü,
- Benim iki.

Yeni tanışmış iki öğrenci beklemeye devam ederler ve;

- Özgü KAYA! Özgü KAYA!
- Benim buyurun.
- Siz buyurun.
- Ne oldu ki?
- Soru sorma bacım geç işte içeri.
- Ne oluyor ya, biz neden giremiyoruz?
- Bekleyin arkadaşlar sırası gelen girecek! Özgü hanım siz Mehmet Kaya beyefendinin kızı mısınız?
- Evet.
- Neden daha önce söylemediniz hanım efendi. Babanız biraz önce aradı beni. Sizin sıra beklemenize gerek yok.
- Teşekkür ederim. Ay çok sağolun.
- Ben teşekkür ederim. Babanıza selamlar. Buyurun.
- Ne oluyor ya, biz neden giremiyoruz? Sabahtan beri bekliyoruz burada.
- Zoruna gittiye bekleme arkadaşım!